

בגוש טלמונים מגיבים על גזילת הקראוון

המורחקים בביקור בבית הרב יעקב יוסף • אירועי שבת נח ב'רכס סלע' • שלום אסירינו • ההפגנות מול בתי 'מהרסייך' לא תמיד נעימות, אך יעילות • סיפור בהמשכים – חקירה בשב"כ.

ביום שלישי השבוע, הגיעו פקחי המנהל האזרחי וכוחות גדולים, לגזול קראוון ששימש כמחסן ביישוב זית רענן. "הפקחים חשבו לבוא כגנבים בלילה" סיפר תושב נריה לקול היהודי, "אך גילו אותם במחסום רנטיס. תושבים התחילו להתקבץ מכל רחבי גוש טלמונים וניהלו איתם מאבק עיקש. שוטרי מג"ב השתוללו ביישוב וזרקו רימוני הלם בין הבתים של התושבים, גם ליד ילדים רכים. נערה נעמדה מול המשאית שעליה הועמס הקראוון, והשוטרים הרחיקו אותה משם באיומי אקדח שלוף".

"בתגובה לגזילת הקראוון" המשיך וסיפר התושב, "נופצו שמשות רכבים ערביים שחנו בצומת הדואר, ורכב ערבי דורדר לתהום ע"י קבוצת יהודים אלמוניים. למפרע התברר שמדובר ברכבים של ערבים הבונים בתים ביישוב נריה, והמח"ט החליט להעניש את התושבים על המעשה, והשעה את כניסתם של הפועלים הערבים ליישוב עד לסוף השבוע".

"אם היינו יודעים שזו תהיה התוצאה" סיים התושב, "היינו משתדלים קצת יותר. גם ערבות הדדית וגם עבודה עברית ביחד? מצוין!".

לתושבי גבעת האגוז הסמוכה לנריה, הגיעה התרעה חמה לפיה מתכוננים כוחות ההרס להגיע ביום ראשון הקרוב להשחית ולהרוס. "הציבור נקרא לגלות עירנות וערבות הדדית" ביקשו התושבים.

המורחקים בביקור בבית הרב יעקב יוסף שליט "א"

שלושת המורחקים מהשומרון, אריאל גרונר, עקיבא הכהן ואליאב אליהו, ביקרו השבוע בביתו של הרב יעקב יוסף. השלושה סיפרו לרב יוסף על צווי ההרחקה, ועל הסיבה שבגללה קיבלו את הצווים – פעולות לחיזוק הערבות היהודית בגבעות וביישובי יו"ש. הרב בירך את השלושה "כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום איתך למשפט תרשיעי. בעזרת ה' כל

האויבים מבית ומחוץ כולם ייכנעו וכולם ישכילו ללכת בדרך האמת שארץ ישראל ניתנה לאברהם אבינו... שיומתקו מעליכם כל הגזירות ותמשיכו להגדיל תורה ולהאדירה".

"המורחקים משלמים מחיר אישי ומשפחתי כבד בגלל ההרחקה, אך יש לכך גם השלכות כלכליות: שכירת דירה נוספת, נסיעות רבות והוצאות שונות הנגרמות עקב ההרחקה". כך מספר אריה ברמסון לקול היהודי. ברמסון, חברם של המורחקים, עומד בראש פרויקט סיוע למשפחות. "השאיפה שלנו היא שכמה מאות אנשים יחתמו על הוראת קבע לשישה חודשים, ויתחייבו על סכום חודשי של כ-40 ₪. זה דבר השווה לכל נפש, וכך נצליח לסייע לחברינו". ניתן להתקשר לאריה לטלפון 052-6070976

שבת נח ברכס סלע

שבת פרשת 'נח' היתה שבת גדולה ברכס סלע. עשרות חברים באו לשבות, מערב שבת ניכרה התכונה בכל מרחבי הגבעה. העירוב לגבעה המערבית של ברכה שופץ והוסדר במלואו, מים הובאו בג'ריקנים למשך השבת כולה. המבנה החדש (הקודם נשרף) הוקם בצורה ארעית וסודר לקראת השבת המורחבת, והמנין הגדול.

בצהרי השבת, לאחר הסעודה עת שהו החברים בבור המים שברכס סלע, החלו צעירי השבאב המוסלמים מהכפר ערק בורין השכן להתקהל, לצעוק ליידות אבנים ולטפס לכיוון החברים. הקלעים נשלפו והחל קרב אבנים מרשים ביותר. בצר להם ביקשו הערבים תגבורת וטרנזיטים אחדים פרקו עוד ועוד ערבים שאצו ועלו לרכס סלע. באיזשהו שלב הגיעו למקום כוחות האו"ם (חיילים ומגבניקים) הרחיקו במעט את הערבים, דרשו מכל החבר'ה לחזור לראש הגבעה והתיישבו בתווך בין הניצים לצפות בנחת בעימות בין שתי הקבוצות. מי שהפריע למנוחה והעז לרדת או לזרוק אבן על האויבים זכה לפיצוץ רימון הלם ייחודי עבורו מאת הגולנצ'יקים.

כשהמצב הלך והחמיר נקראו לעזרה השכנים, תושבי גבעת רונן שהגיעו במהירות עם רכבם לסייע בהדיפת הפורעים הערבים בעת מנוחת הצהריים של שבת קודש. החברים כולם השאירו את החיילים צופים מאחור ושעטו אל עבר בתי הכפר, תוך ידווי אבנים מרשימים והתעלמות משאגות הפרא של השבאב הערבי. היה ממש משובב לב לצפות בעשרות חברים חלקם מצויידים בקלע שזור עומדים בכיף, בחולצות שבת, ומטווחים את האויבים הבזויים שבאו להתקיף את הגבעה שלנו.

בשלב הזה החיילים מחוסר ברירה נכנסו למערכה (הם פחדו על חיי הערבים כנראה..) וירו גז מדמיע לכיוון הערבים, תוך דקות המגבניקים השיבו את הערבים לבתיהם ואז (כצפוי כל כך) עלו למשימה החשובה - פינוי רכס סלע מכל תושביו. ביסודיות ובאלימות קשה ביותר העלו את החברים אחד אחד ובכח על הספארי. חלקם נאזקו עם הידיים אחרנית בצורה אכזרית במיוחד משל היו פצצה מתקתקת. המגבניקים הרסו את המבנה, סרקו את האזור לוודא שלא נשאר 'יהודי' אחד על הג'בל, והוסיפו לשהות בגבעה במשך כל מוצאי השבת שלא

יחזרו 'היאהוד' חס ושלום. אל דאגה: היאהוד ישובו, ויבנו גבעה יהודית זקופה נוספת בארץ ישראל לכבוד ה' יתברך.

שלום אסירינו

ידידנו שלומי דביר מרצה עונש של חמש עשרה שנות מאסר. לאחרונה החל נוהל חדש בשב"ס - בעת הביקור הילדים מופרדים מאביהם, אין מגע! הילדים כמובן התעלמו מהגזירה המכוערת וכעת שלומי עומד למשפט השב"ס בגין אי ציות לסוהר. העונש הצפוי - שלילת ביקורים מוחלטת למשך חודשיים.

חה"כ מיכאל בן ארי העלה את ההתעללות הזו לדיון באיזו ועדה ונציגי השב"ס התפתלו קצת בכיסאות להסביר מדוע בעצם ההתעמרות הזו במשפחת דביר. יש לציין ששלומי וחבריו הם אסירים המופלים לרעה בתחומים אחרים נוספים כגון פעילות ספורט ויציאות נוספות הנשללות מהם כדי למנוע מגע ישיר בינם לבין אסירים ערביים אשר כל כך פוחדים מיהודים אמיצים.

בתגובה לדיון בוועדה, נקרא שלומי אל קציני הכלא, שם הוסבר לו בשום שכל, מדוע בעצם מתנגד השב"ס נחרצות להסרת המחיצה בין שלומי לילדיו בעת הביקור, וכה אמר הקצין: דע לך, שבכלא יש אנשים מסוכנים, יש עברייני מין ואנחנו פשוט חוששים לשלום ילדיך, זו האמת לאמיתה ולכן לא נסכים בשום פנים ואופן לביקור חופשי ופתוח. אהה.

השבוע נשללו משלומי בהליך משמעותי הביקורים וזכויות נוספות. הוא מתעתד לעשות ערעור בימ"ש רגיל, ואחר כך אם לא ישאו מאמציו פירות - הוא מתכנן לשבות שביתת רעב. משפחתו של עופר גמליאל היושב אף הוא בכלא, לא באו לביקור מאז תחילת נוהל ההפרדה ולא ראו את עופר לאורך כל התקופה. שב"ס לא הקל על חייהם של משפחת גמליאל גם לאחר הפיגוע הקשה בבת עין בו נפצע בנו של עופר.

היה דגל? היה אוטו!

בכפר קטן ולא חביב הסמוך לשכם, תלה אחד מנכבדי הכפר דגל גדול על ביתו - על גבי שלושת קומות ביתו הענקי. הדבר היה לצנינים בעיני מספר יהודים טובים והם החליטו לצנן מעט את התלהבותו של הנ"ל. בלילה צח ביקרו מספר אלמונים בביתו. תוצאות הביקור: סקודה אוקטביה חדישה שרופה עד היסוד. גם רהיטי החצר ועצי הנוי זכו לטיפול דומה. למחרת אותו לילה הורד הדגל על ידי בעל הבית, וגם כל הדגלים בבתים הסמוכים ירדו חיש מהר.

הפגנה מול ביתו של רמי זיו

מספר בנות הלכו להפגין ליד ביתו של רמי זיו בפדואל, במחאה על אחריותו להרס בתים בבנימין. הבנות סיפרו כי עמדו ליד בית משפחת זיו, וזכו לקבלת פנים צוננת. מבית משפחת

ליברמן (בנצי, ההוא ממועצת יש"ע..). נזרקו לעברן רימונים רקובים ובחור צעיר התיז מים בצינור בהמשך הגיע רמי זיו וצילם את הבנות. ביחד עם אותו צעיר תלשו מידיהן של הבנות את השלטים וזרקו לפח. כוחות צבא ומשטרה הגיעו לשמור על בית זיו, ומספר בנות עוכבו לחקירה.

קרוב משפחה ממדרגה ראשונה, של דמות אחרת שמפגינים בתקופה האחרונה מעת לעת ליד ביתה, סיפר כי הלחץ הנפשי הוא גדול, הדבר גורם לאי נעימות גדולה בבית ובשכונה והמשך המחאה יביא לדעתו להתפטרותה. (איננו חושפים את השם, כך אולי הלחץ יגדל בכמה מקומות והתועלת תוכפל. ☺)

סיפורו של אפרים בן שוחט – חקירה בשב"כ

ההצגה נגמרת והחקירה נמשכת:

הם הושיבו אותי מ ול החלון, פתחו אותו, ממול אני רואה משרד חקירות ואת אחד מהחברים שלי יושב שם (הוא לא ראה אותי בגלל שהיה זכוכית שרואים רק מכיוון אחד) אני שומע אותו מדבר עלי ומספר עלי שעשיתי כך וכך... כמובן שגם זה לא גרם לי לדבר, אז מה אם מישהו טועה? ואולי זה מבוים? בכל מקרה ידעתי שמה שהכי יזיק לי – זה הדיבורים שלי על עצמי. (למפרע התברר שזה היה הדבר היחיד הנכון בחקירה חוץ מהשם שלי).

עופר מאוד אהב לדבר על איזה שיטת קריאת תווי פנים של איזה רב. הוא טען (בשקר גמור) שכיום בבית משפט אפשר להציג סרט ווידאו של חקירה ולהראות את התגובות בפנים של הנחקר, יש תגובות שמראות עד כמה הנחקר נלחץ. וזה ממש יכול להפליל. במהלך "מצעד הראיון" מידי פעם הוא התקרב אלי מאוד (ביחד עם עוד כמה חוקרים שהיו איתי בחדר) ואמר שמות של אנשים מסוימים, ואז כל כך שמה לראות ששיטתו אכן עובדת, ורואים לי בפנים שאני נלחץ משמות מסוימים, ומאחרים לא. כשהיה 'מצליח' הוא היה מוציא מצלמה ומצלם אותי מכל הכיוונים, התמונות יצאו מיד והוא הניח לי אותם על השולחן. זה היה אמיתי, באמת נלחצתי משמות

ואירועים מסוימים. אבל הזכרתי לעצמי שוב ושוב שזה רק קביל בדמיון של עופר. וודאי לא בבית משפט במדינת ישראל.

לאחר כמה ימים התחלתי דווקא ליהנות מהקטע, של כמה שאפשר לשקר, לנפח, להמציא ולבלבל את השכל. זה התחיל להראות לי די מגוחך שא לו הם "שירות הביטחון הכללי".

יש דברים שהם באמת יודעים. אבל לדעת, זה לא מספיק. צריך להוכיח. יכול להיות שהתמונה ברורה כשמש מצד אחד (מהמידע המודיעיני), אבל מצד שני אין להם שום הוכחה.

יש דברים שהם פשוט לא יודעים, ואז הם נתלים בכל מיני פרטים קטנים, או שהם לא משמעותיים ולא מפלילים או שזה דברים שאנחנו לא מסתירים. בכל אופן זה נותן תחושה (בלבד!) שהם שולטים בכל החומר היטב ויודעים הכול. לדוגמא, כאשר עופר רצה להראות לי איך הם יודעים "הכול" הוא סיפר לי את השעה המדוייקת שבו התקשרתי לחברי (מה שרואים בכל דו"ח מסלקום על הקו) והוא ידע את סוג הרתכת שיש לי (דבר שלא בדיוק הסתרתי). הפרטים האלה לא שווים כלום ב בית משפט, אבל זה נותן לך הרגשה (בלבד) שהם יודעים הכל.

הם מומחים בלתיפור לך סיפור שאלא אם כן אתה מבין מאוד במשפטים, אז נראה לך כאילו אתה תפור מכל הכיוונים. לדוגמא: מצאו את התפילין שלי, הפלאפון והרכב שלי בבית גמליאל עם תביעות אצבע שלי עליהם. והם טענו בצדק שזה מצחיק לטעון שלא הייתי שם. אבל כמובן שכל אלה הם רק ראיות ולא הוכחות. והם לא יכולים להפיל אותי עם זה. (אחרת לא יהיו מחזיקים אותי כאן).

המדובב:

ממש כמו בסרט, לפעמים בערבים כשהיו מחזירים אותי לתא, היה שם יהודי מבוגר קווקזי, רק מהסיפור שלו ידעתי שהוא משלהם (הוא טען שהוא הרג איזה ערבי שקילל אותו). הוא כמובן מאוד דאג לי, כל הזמן הציע לי את האוכל שלו (אם הוא היה באמת בחקירות כל היום, הוא היה זולל את האוכל). הוא שאל לשלומי, ודאג לומר שאיתו אני יכול לדבר, ושהוא שותף לצרה שלי שהרי גם אותו חוקרים. הוא אפילו הראה לי איך שמים את הידיים ליד הפה כשמדברים, ואז ההאזנות שיש להם בתאים לא יקלטו אותי, ואוכל לדבר חופשי... הוא דיבר באריכות על "חבר" שסיפר לו על החקירות של הערבים שעושים כאן, ושאיזה מזל שאיתנו הם לא מתנהגים ככה... ושצריך להיזהר לא לעצבן יותר מידי את החוקרים אחרת הם יתחילו להתנהג ככה איתנו... הוא סיפר איך שקושרים אותם עם שק על הראש וחובטים בהם בכל גופם. כמובן שזה היה ניסיון להפחיד אותי, אבל העובדה שהוא לא היה מדובב מוצלח, הרסה להם הכל. הוא ניסה לדבר איתי על כל מיני נושאים, על

ידיעות, רבותיי

החקירות, המשפחה האישה והילדים. כל פעם שהוא היה מתחיל לדבר איתי על הנושאים האלה הייתי אומר לו: "אני כל היום בחקירות, כל היום מדברים איתי על הנושאים האלה. כאן אני לא מעוניין לדבר על זה, תן לי לנוח".

יום אחד אני חוזר לתא בצהריים (בערך), הפעם מביאים אותי לתא עם חלון, (כבר הבנתי שמשהו חשוד) הוא יושב שם המדובב הזה כהרגלו, מציע לי את האוכל שלו ונעמד ליד החלון להסתכל החוצה. פתאום הוא מתרגש ואומר לי שזה לא יאומן את מי הוא רואה, ואז הוא מתחיל עם הסיפור הצולע הבא: "תראה מי מנקה שם, אתה לא תאמין, זה אסיר חוליה(אחד עם תפקיד בכלא) שאני מכיר. הוא אדם אמין מאוד. ביחד איתי, עצרו עוד אחד ואני חייב לתאם איתו את הגירסא שלי, אני יכול להעביר לו פתק אם האסיר הזה" ואז הוא שולף (מעניין מאיפה היה לו) דף ועט, כותב פתק, קורא לאסיר שמנקה ומביא לו. פתאום עולה לו הרעיון המבריק הכל כך לא צפוי הבא: "יש לי רעיון! גם אתה יכול לשלוח פתק לחברים שלך (אף פעם לא אמרתי לו שיש לי עוד חברים שנעצרו)! מהר קח דף". אמרתי לו שאין לי שום חברים כאן ושיעזוב אותי בשקט, אבל הוא בשלו "נו, מהר! יתפסו אותנו בגללך, זה ההזדמנות שלך לתאם עם החברים, אלוקים אוהב אותך! הנצל את זה טיפש!" המשכתי לומר שיעזוב אותי בשקט עד שזה אכן קרה. מאותו יום לא ראיתי אותו יותר...

חיכיתי לבמ אים שיכנסו ויגידו שה"קטע" הזה של הסרט נגמר, אבל זה לא קרה.

ישנם אירועים רבים בעלי משמעות באיזור מגורכם. אולי לא תמיד שמים לב לכך, אבל גם דברים קטנים טובים ומשמחים. לשמועות טובות ולבשורות טובות פנו אלינו במייל חוזר, או לקו הקול היהודי בסמס: 054-9915112